

Rekomendacja numer 9/2020

Data: piątek, 30 października 2020

Godzina: 15:14

Termin ważności rekomendacji: do odwołania

Sporządzający:

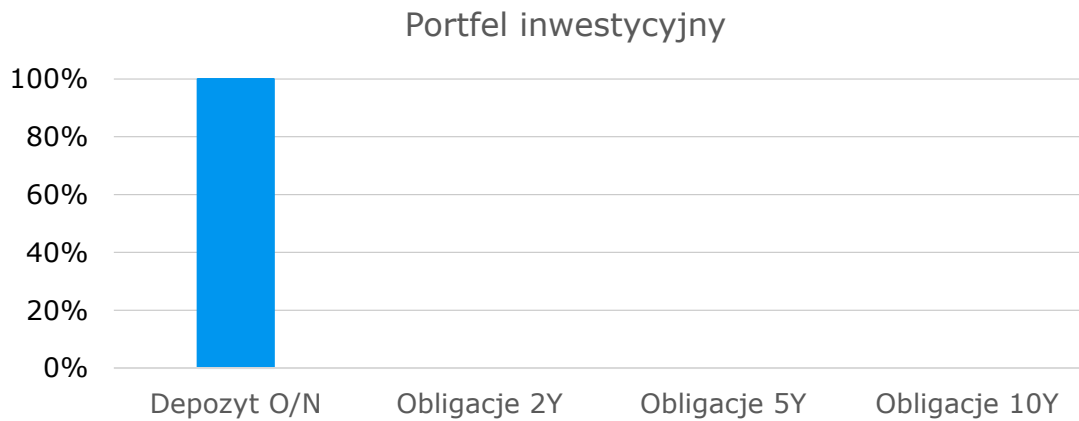
Marcin Mazurek (DIR)

Maciej Zdrolik (DIR)

Rekomendacja jest skierowana do nieoznaczonego adresata

Portfel inwestycyjny: -

Cena wejścia (dot. obligacji): -

Wchodzimy w depozyt. Rekomendacja zarobiła 2,05%.

Uzasadnienie

Zamknięcia gospodarek są już przynajmniej częściowo wycenione. Częściowo – i niejako automatycznie – wyceniają się przy tym wszelkie strachy związane z twierdzeniami, że ta fala zakażeń jest inna (a restart będzie dłuższy), że szczepionka się opóźni, że nie uda się zaszczepić wszystkich. Żadne z nich nie są nowe i eskalują raczej w reakcji na wzrost napięcia na rynkach. Tymczasem kolejna fala zamknięć charakteryzuje się na pewno większą selektywnością (mniej negatywny wpływ na PKB), ale wiemy też, że w razie przeciążenia służby zdrowia sprawdzoną metodą jest lockdown (Izrael). Albo więc się uda z bieżącymi obostrzeniami, albo będą *lockdowny*.

Scenariusz pierwszy jest w obecnych okolicznościach pozytywny – zaczniemy grać niebawem otwieranie. W scenariuszu drugim też się „uda”, aczkolwiek z większym wsparciem fiskalnym i monetarnym (i pewnie przynajmniej częściowo jest on już wyceniony). Uważamy, że w tym przypadku znów można zagrać wytworzenie korzystnych warunków dla restartu gospodarki, a dyskusje nad pakietami fiskalnymi dodatkowo jeszcze nabiorą rumieńców. Co więcej, *lockdown* może być potraktowany przez inwestorów po prostu jako kres możliwości odgórnego, negatywnego oddziaływania na gospodarkę i jednocześnie może też służyć jako sygnał odwrócenia presji na rynkowe stopy. Politykę pieniężną widzielibyśmy w każdym przypadku jako wsparcie dla fiskalnej, w szczególności w zakresie finansowania i utrzymania kosztów finansowania w ryzach. Przestrzeń dla solowego uderzenia monetarnego porównywalnego do tego na wiosnę jest po prostu mniejsza lub innymi słowy: polityka

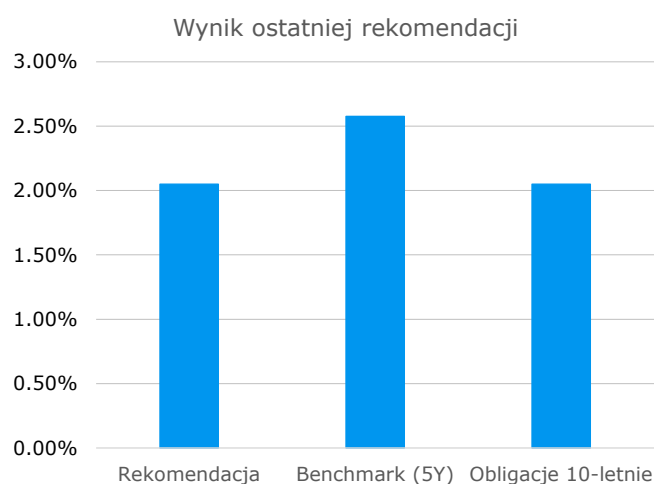

pieniężna sama z siebie cudów nie zdziała. *Game changerem* byłoby użycie zupełnie nowych narzędzi (*heli money*), ale same z siebie niosłyby za sobą już zupełnie inny scenariusz dla rynku obligacji niż bardziej tradycyjnie, aczkolwiek nie ortodoksyjnie pojmowana polityka pieniężna.

Na krajowym podwórku trudno nam sobie wyobrazić póki co inny scenariusz niż kontynuację nadpłynności sektora. Popyt ze strony ALMów pozostanie silny. Mogą się też przesunąć w górę krzywey z uwagi na niskie rentowności do 5-lat. Trudno nam sobie także wyobrazić, że NBP pozwoli na znaczący wzrost rentowności obligacji. Nie oznacza to jednak, że nie powoli na żaden. Warto pamiętać, że NBP koncentrował się na skupowaniu dodatkowych podaży (i jeśli będzie taka potrzeba, będzie nadal to robił), a do tej pory chęć do kupowania obligacji skarbowych przy niższej rentowności była mała. Operacje strukturalne NBP sprawdzą się więc głównie jako bezpiecznik przed eskalacją ryzyka kredytowego. My na nią jednak nie gramy. Warto też dodać, że ASW plasują się nisko i przy poprawie klimatu inwestycyjnego trudno nam sobie wyobrazić automatyzm szybkiej, dalszej ich kompresji przy rosnących stawkach IRS.

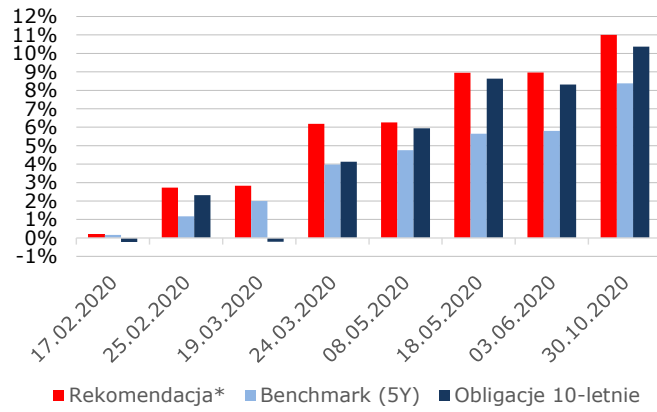
Rozliczenie poprzednich rekomendacji

Nr	Data_O	Portfel	Cena_O	Data_Z	Cena_Z	Wynik z %	W_Skumulowany	Kupon/depo
1/2020	2.sty.2020	Depozyt O/N	100.0	17.lut.2020	100	0.19%	0.19%	1.50%
2/2020	17.lut.2020	Obligacje 10-letnie	104.8	25.lut.2020	107.4	2.54%	2.73%	2.75%
3/2020	25.lut.2020	Depozyt O/N	100.0	19.mar.2020	100	0.09%	2.82%	1.50%
4/2020	19.mar.2020	Obligacje 10-letnie	105.5	24.mar.2020	109	3.36%	6.18%	2.75%
5/2020	24.mar.2020	Depozyt O/N	100.0	8.maj.2020	100	0.08%	6.26%	0.62%
6/2020	8.maj.2020	Obligacje 10-letnie	110.8	18.maj.2020	113.7	2.69%	8.95%	2.75%
7/2020	18.maj.2020	Depozyt O/N	100.0	3.cze.2020	100	0.01%	8.96%	0.30%
8/2020	3.cze.2020	Obligacje 10letnie	113.4	30.paź.2020	114.4	2.05%	11.01%	2.75%

Porównanie skumulowanego wyniku pomiędzy alternatywnymi alokacjami (na dzień zmiany rekomendacji)

* Uwzględnia spread bid/ask

Uwagi dodatkowe i objaśnienia

Dokument sporządzony został w Departamencie Analiz i Relacji Inwestorskich mBanku S.A. (dalej „Rekomendujący”) i stanowi badanie inwestycyjne w rozumieniu art. 36 ust. 1 Rozporządzenia Delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy. Publikacja nie stanowi doradztwa inwestycyjnego.

Departament Analiz i Relacji Inwestorskich jest wydzieloną jednostką organizacyjną. Rekomendujący zapewnia wdrożenie właściwych barier informacyjnych pomiędzy osobami sporządzającymi badania inwestycyjne a innymi osobami, których obowiązki lub interesy handlowe mogłyby kolidować z interesami osób, wśród których rozpowszechniane są badania inwestycyjne. Wynagrodzenie osób sporządzających niniejszy materiał nie jest bezpośrednio zależne od wyników finansowych uzyskiwanych przez mBank S.A. w ramach transakcji z zakresu bankowości inwestycyjnej. Osoby sporządzające badania inwestycyjne nie są zaangażowane kapitałowo w instrumenty finansowe będące przedmiotem badania i oraz nie pełnią żadnej funkcji w organach emitenta oraz nie otrzymują od niego wynagrodzenia.

Zgodnie z najlepszą wiedzą osób sporządzających badania inwestycyjne, pomiędzy Rekomendującym oraz osobami zatrudnionymi u Rekomendującego a emitentem instrumentów finansowych będących przedmiotem badania inwestycyjnego, nie występują powiązania, które mogłyby rodzić konflikt interesów. Osoby sporządzające badanie nie przyjmują zachęt od osób oraz podmiotów, które mogłyby mieć interes w przedmiocie badań inwestycyjnych.

mBank S.A. informuje, że pełni funkcję dealera SPW, animatora rynku SPW oraz dokonuje zakupów SPW na własny rachunek.

Sporządzający badania inwestycyjne zapewniają, że działali z należytą starannością oraz rzetelnością przy sporządzaniu niniejszego materiału. Rekomendujący prezentuje własny pomysł na portfel inwestycyjny i nie ponosi odpowiedzialności za działania zgodne z prezentowaną analizą.

Dokument przedstawia autorski pomysł na portfel inwestycyjny, który składać może się tylko z obligacji Skarbu Państwa – o stałym i zmiennym oprocentowaniu - o terminie zapadalności 2, 5 i 10 lat oraz depozytu O/N. Przez portfel inwestycyjny autorzy niniejszej analizy rozumieją ważony zbiór wymienionych instrumentów finansowych, których wagi sumują się do 1. W szczególności dopuszcza się przydzielanie wag w wysokości 0 i 1, co oznacza odpowiednio całkowity brak instrumentu finansowego w portfelu bądź jego całkowitą w nim dominację. Rozliczenie badań przedstawia stopę zwrotu portfela inwestycyjnego agregowaną względem okresów ich obowiązywania. Niniejszy materiał przedstawia całkowitą stopę zwrotu od momentu rozpoczęcia wydawania niniejszego dokumentu oraz stopę zwrotu liczoną dla ostatnich 6-miesięcy. Analiza obowiązuje do odwołania.

Badania inwestycyjne sporządzone są na podstawie 4 komplementarnych metod: 1) metody fundamentalnej, 2) metody porównawczej, 3) analizy struktury rynku, 4) analizy technicznej. Nie ma zastosowania cena docelowa instrumentu finansowego będącego przedmiotem badania lecz subiektywna ocena oparta na wiedzy i doświadczeniu osób sporządzających niniejszy materiał. Badanie inwestycyjne akcentuje przede wszystkim kierunek zmian. Rekomendujący zastrzega sobie jednak możliwość zastosowania zleceń realizacji zysku (take profit, T/P), stop strata (stop loss, S/L) jeśli z ocenie Rekomendującego mają one uzasadnienie przy danej sytuacji rynkowej.

Metoda fundamentalna (1) opiera się na założeniu, że warunki ekonomiczne i finansowe w gospodarce polskiej i globalnej przekładają się na ceny instrumentów finansowych zaś ich zmiany przekładają się na zmiany cen instrumentów finansowych. Rekomendujący przeprowadza analizę zmian warunków ekonomicznych i finansowych gospodarki polskiej i globalnej na bazie dziennej, które pozwalają na formułowanie oczekiwań w zakresie ewolucji cen instrumentów finansowych. Mocną stroną metody fundamentalnej jest jej umocowanie w zmiennych (wskaźnikach) makroekonomicznych, w których prognozowaniu Rekomendujący ma odpowiednie kompetencje. Tym samym pozwala ona w klarowny sposób przełożyć przewidywania gospodarcze Rekomendującego na ceny instrumentów finansowych. Słabą stroną metody jest generalne założenie o możliwości modelowania cen instrumentów finansowych za pomocą parametrów makroekonomicznych oraz możliwość istotnych rozbieżności faktycznych cen z modelowanymi, w szczególności w krótkich okresach czasowych, kiedy bardziej istotne mogą być ceny względne papierów wartościowych (metoda porównawcza), trendy rynkowe czy też kwestie podażowe (aukcje).

Metoda porównawcza (2) opiera się na analizie relacji cen polskich instrumentów finansowych do cen ich odpowiedników z rynków globalnych. Analiza obejmuje zależności historyczne pomiędzy instrumentami finansowymi oraz ich zmiany w czasie. Metoda ta pozwala identyfikować względne zmiany cen instrumentów finansowych w czasie oraz pozwala wnioskować o chwilowych odchyleniach od tych zależności. Tym samym metoda ta wypełnia mankamenty analizy fundamentalnej w zakresie krótkookresowego niedopasowania cen rzeczywistych oraz modelowanych i na tym polega jej wysoka wartość dodana. Słabą

stroną tej metody jest jej zdecydowanie bardziej krótkoterminowy charakter (względem analizy fundamentalnej) oraz duża subiektywność oceny. Słabą stroną tego podejścia jest także fakt, że względna atrakcyjność cenowa jest pojęciem statycznym i nie wynikają z niej jednoznacznie kierunkowe implikacje dla zmian cen instrumentów finansowych będących przedmiotem badania.

Analiza struktury rynku (3) to przede wszystkim analiza bieżącego pozycjonowania poszczególnych grup inwestorów na rynku (krajowych, zagranicznych, w ramach poszczególnych klas aktywów), analiza nastrojów rynkowych (subiektywna ocena sporządzających badanie). Mocną stroną tego rodzaju analizy jest możliwość tłumaczenie pewnych ruchów, które pojawiają się na początku lub na końcu trendów (przestrzelenia, gwałtowne wchodzenie i wychodzenie z pozycji przez inwestorów). Słaba strona to subiektywizm metody, jako że dane o portfelach poszczególnych inwestorów dostępne są z opóźnieniem lub opierają się na subiektywnym osądzie sporządzających badanie.

Analiza techniczna (4) polega na analizie cen instrumentów finansowych przy założeniu, że ceny te w sposób doskonały dyskontują przyszłość. Pozwala na identyfikację trendów, ale i punktów zwrotnych w cenach instrumentów finansowych na podstawie wskaźników wykupienia/wyprzedania oraz występujących tzw. dywergencji. Mocna strona analizy technicznej to możliwość formułowania predykcji dla zmian cen instrumentów finansowych zupełnie w oderwaniu od metod 1-3. Oczywistą wadą metody jest brak odporności na nagłe zmiany warunków makroekonomicznych i finansowych.

Dystrybucja lub przedruk części lub całości opracowania możliwa jest za uprzednią pisemną zgodą autorów.